

Takó se je tudi zgodilo. Druzega dne je mož prosil dovoljenja, da bi smel pred kralja. Dovolilo se mu je, in dobil je toliko denarja, da je takój lahko poplačal ves dolg, in še mu je ostalo toliko, da si je gredoč kupil kozarec vina, a ženi in otrokom mesá in pogače, katere že leto in dan niso bili okusili.

Vsak večer sta potem oče in mati molila z otroci pri večernej molitvi še po jeden „Oče naš“ za svojega dobrega kralja. *Prvoto postovenil J. S-a.*

Nekaj danes, nekaj jutri.

Žena je imela veliko njivo korenja. Dan na dan ga je hodila plét; ali vselej, kadar koli se je ozrla po prostornej njivi, vzdihnila je ter séla v senco počivat, misleč: „Kaj bi se trudila, saj ga takó ne morem vsega opléti, ker ga je toliko!“ Takó je bilo vsak dan.

Njen mož skoraj opazi, da ne pleve in kaj jej ne hodi prav. Zatorej jo sklene ohrabriti, da bi se poprijela dela. Gré na goro, ki se je vzdigala blizu njive in prišedši na vrh, jame na ves glas kričati: „Nekaj danes, nekaj jutri! Nekaj danes, nekaj jutri!“

Žena sliši njegov glas in misli, da jo opomina nebó k delu, ker prihaja glas z vrha dóli. To jo takó opogúmi, da začne hitro in pridno pléti in res opleve v kratkem vso njivo, da-si je bila velika.

„Nekaj danes, nekaj jutri!“ in zvršil bodeš vsako delo, bodi si še takó težko in veliko. *Zopisal J. Eösa.*

Vzpomlád.

Vigred ljubi, *) vigred míli!
Spet obsévaš tí naš kraj;
Dnévi se se raztegníli
In prinéšli zémalji ráj.

Sneg izkópnel je z ravníne,
Zíma zlézla na goré;
Brda zópet in dolíne
V toplem solnci zelené.

Čarodéjnih ptíčov glási
Z búkovnja se dújejo,
Ki ob gnézdnem svojem časi
Svét razveseljújejo.

Zdaj mladóst je spóne snéla,
Sree živo jej kípl,
Ker vzpomlád se je pričéla,
Dóba sládká blagih dníj.

Le radúj se, skáči, kíči,
Sréčna, draga tí mladóst!
Tudi tebe cvétuje díči,
Skríva se tí še brídkóst!

A. Pín.

*) Vigred, der Frühling, uprav: der nach auswärts gewendete Gang (der Sonne). Ta beseda rabí koroškim Slovénom, kateri jo govóré vedno v moškem spólu: lép vigred, a ne: lépa vigred, kakor mi písemo, kar je nápačno. Jednacíh, na glagóle oprtih samostavnikov moškega spóla imamo obilo, na pr.: západ, násad, príhod, záhod, náhod itd. Vigred značí isto, kar: izgred, *„Ured.“*